

Apostlenes Gerninger: Om steningen af Stefanus

5 *"Apostlenes Gerninger" er forfattet af den samme forfatter som Lukas-evangeliet. De to skrifers forfatter er ukendt, men tilskrives ifølge den kristne tradition Lukas, som Paulus i sine breve omtaler som læge og sin medarbejder. "Apostlenes gerninger" dateres til omkring år 95 og indeholder en række beretninger om apostlene (udsendingene) – dvs. de første kristne missionærer, der efter Jesu død påtog sig udbredelsen af det kristne budskab.*

10 *Forholdet mellem kristne og jøder var som udgangspunkt i det 1. århundrede e.Kr. anstrengt. Jøder anså de første kristne, der oprindeligt selv var jøder, for at være blasfemikere, der lod hånt om Guds lov og derfor var hjemfaldne til hårde straffe. Omvendt anså kristne jøderne for at være hovedansvarlige for Jesu død – og fortabte og bortvendte fra Gud, da de afviste Guds forkyndelse og lære. Det var derfor en kristen pligt gennem forkyndelse at forsøge at omvende jøder. Dette medførte flere sammenstød mellem jøder og kristne samt at forskellige jødiske myndigheder eller*
15 *grupperinger igangsatte forfølgelser af de kristne. Ifølge "Apostlenes Gerninger" resulterede dette bl.a. i steningen af Stefanus, der tilhørte den kristne menighed i Jerusalem. Denne begivenhed dateres ifølge den kristne tradition til ca. år 34-35.*

20 *[Kapitel 7:] [...] [Ifølge Apostlenes Gerninger blev Stefanus anklaget for at have prædikeret imod det jødiske tempel i Jerusalem. Han blev derfor fremstillet for det jødiske råd, Synedriet, hvor også den jødiske ypperstepræst var til stede. Ifølge Apostlenes Gerninger skulle Stefanus have holdt en længere forsvarstale og afsluttet således:] "51. I stivnakkede og uomskårne på hjerte og øre!¹ I sætter jer altid op imod Helligånden; det gjorde jeres fædre, og det gør I. 52. Hvem af profeterne har jeres fædre ikke forfulgt? De dræbte dem, der forudsagde, at den Retfærdige ville komme,*
25 *og I er blevet hans forrædere og mordere. 53. I modtog loven på engles anvisninger, men I har ikke holdt den."*

30 *54. Da de [medlemmerne af Synedriet] hørte dette, blev de ramt i deres hjerter og skar tænder imod ham. 55. Men fuld af Helligånden stirrede Stefanus mod himlene, og han så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre side. 56. Og han sagde: "Nu ser jeg himlen åben og Menneskesønnen² stå ved Guds højre side." 57. Da skreg de højt, holdt sig for ørerne og fór alle som én løs på ham. 58. De drev ham uden for byen og begyndte at stene ham. Vidnerne lagde deres kapper ved fødderne af en ung mand, der hed Saulus.³ 59. Så stenede de Stefanus, mens han bad: "Herre Jesus, tag imod min ånd!" 60. Han faldt på knæ og råbte med høj røst: "Herre, tilregn dem ikke denne synd!" Og da han havde sagt dette, sov han hen.*

35 *[Kapitel 8:] 1. Og Saulus bifaldt mordet på Stefanus. Samme dag udbrød der en stor forfølgelse af menigheden i Jerusalem, og alle undtagen apostlene blev spredt ud over Judæa og Samaria. 2. Der var nogle fromme mænd, som begravede Stefanus og holdt en stor ligklage over ham. 3. Men Saulus søgte at tilintetgøre menigheden, han trængte ind i det ene hus efter det andet, slæbte både mænd og kvinder ud og fik dem fængslet. 4. De, der var blevet spredt, begyndte nu*
40 *at drage rundt og forkynde ordet.*

Uddraget fra Bibelen er fra den autoriserede danske oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

¹ *Uomskårne på hjerte og øre:* Der menes her at de jødiske tilhørere ikke er lydhøre overfor Stefanus' kristne budskab

² *Menneskesønnen:* en titel som Jesus ifølge de nytestamentlige tekster brugte om sig selv. Jf. desuden Daniels bog 7,13 i Det Gamle Testamente.

³ Denne Saulus er Paulus, der dog senere selv konverterede til kristendommen. Se ApG kapitel 9